

пк доц. др Мирослав Талијан, председник комисије
пк доц. др Горан Шимић, члан комисије
ванр. проф. др Војислав Ђорђевић, ментор и члан комисије

Докторска дисертација пп мр Мирослава Терзића,
Извештај комисије о оцени докторске
дисертације, доставља.-

Наставно-научном већу
Војне академије,

Београд

Одлуком наставно-научног већа Војне академије Универзитета одбране у Београду, Инт. бр.10-208 од 03. априла 2015. године, именовани смо за чланове комисије за оцену и одбрану докторске дисертације кандидата потпуковника мр Мирослава Терзића, под називом:
„Моделовање војнообавештајне јединице за подршку одлучивању у операцијама здружених снага“

Након детаљне анализе предложеног рада, а у складу са чланом 32. Закона о изменама и допунама Закона о Високом образовању (СГЛ 44/2010), чланом 176. став 2. Статута Универзитета одбране (СВЛ 24/2011), чланом 92. Закона о војним школама и научно-истраживачким установама (СВЛ 27/94), члана 43. Правилника о организовању последипломских студија, начину полагања усменог докторског испита и одбрани докторске дисертације у високим војним школама (СВЛ 5/95), подносимо следећи

ИЗВЕШТАЈ

1. БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ КАНДИДАТА

Потпуковник мр Мирослав Терзић рођен је 30. октобра 1974. године у Смедереву, Република Србија. Средњу војну школу смер Веза завршио је у Београду, 1989. године. Дипломирао је на Војној академији, смер Електронско извиђање и противелектронска дејства, 1997. године у Београду. Последипломске студије смер Оператика завршио је на Војној академији 2008. године одбраном магистарског рада „Електронска дејства у противтерористичкој операцији“.

Каријеру официра започео је у септембру 1997. године у 4. цЕД у Ужицу као командир самосталног вода за радио и телевизијско ометање и обмањивање. Од новембра 2001. године радио је у Школском центру везе, информатике и електронских дејстава као командир и начелник класа у једногодишњем специјалистичком школовању и средњој војној школи смер ЕИ и ПЕД. Од 2004. до 2006. године био је командир класа студената смер ЕИ и ПЕД на ВТА у Жаркову и уједно наставник. Од 2006. године је сарадник у настави у тадашњој катедри Телекомуникација и информатике односно катедри Војноелектронског инжењерства. Од 2010. до 2015.године је сарадник у одсеку КоВ Катедре тактике Војне академије. Од 2015. године је сарадник у Групи за операције тактичког нивоа Одсека за војне операције Катедре оператике.

Завршио је курс криптозаштите за професионалне официре рода везе 1998. године. У септембру 2004. године на Војној академији је завршио дидактичко-методички курс за

наставника почетника. Положио је ECDL сертификат 2005. године. У организацији Цефесрон института завршио је курс из Операционих истраживања 2009. године. Курс из лидерства у организацији интернационалног центра Меритум завршио је 2012. године.

Активно се служи руским језиком и делимично енглеским. Завршио је курс руског језика и достигао ниво другог степена знања на војној академији 2012. године. Завршио је курс енглеског језика 2013. године.

Као наставник, непрекидно од школске 2006. / 2007. године, реализовао је наставу из домена електронских дејстава на свим нивоима школовања према ранијим наставним плановима и програмима родова везе и ЕИ и ПЕД. Према новим студијским програмима реализовао је наставу из Опште тактике и Основи тактике. Према наставним плановима и програмима за ШРО, ОКШК и КШУ реализовао је наставу из предмета Општа тактика, Тактика јединица за електронска дејства и Телекомуникационо и информационо обезбеђење. Наставу је реализовао путем вежби, предавања и менторства на дипломским и завршним радовима кадета и полазника КШУ. Учествовао је у акредитацији студијског програма Менаџмент у одбрани за основне академске студије, мастер академске студије и докторске академске студије. Учествовао је у научно-истраживачком пројекту „Цена коштања војне операције“. Био је члан тима за израду војног лексикона.

Одлуком ННВ Војне академије бр. 24-240 од 15. априла 2011. године изабран је у звање асистент за уже научне области „Електронска и противелектронска дејства“ и „Општа тактика“.

Објавио је четрдесет и пет стручних и научних радова.

Живи у Београду са супругом и сином.

2. ОПИС И АНАЛИЗА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Докторска дисертација кандидата пп мр Мирослава Терзића под називом „Моделовање војнообавештајне јединице за подршку одлучивању у операцијама здружених снага“ изложена је на 280 страна. Текст дисертације је илустрован са 6 слика, 25 шема, 62 табеле и 6 прилога.

Дисертација садржи насловну страну, Одлуку наставно-научног већа ВА о именовању комисије за оцену и одбрану докторске дисертације као и следеће делове рада:

- Увод
- Процес одлучивања у операцијама здружених снага,
- Функције обавештајног обезбеђења за подршку одлучивању у операцијама здружених снага
- Способности војнообавештајне јединице као носиоца обавештајног обезбеђења у операцијама здружених снага
- Приказ резултата истраживања
- Закључак
- Литература
- Прилози

У попису литературе наведено је 18 методолошких и 164 стручних референци које су коришћене приликом израде докторске дисертације.

Рад садржи, осим увода, закључка, литературе и прилога, разрађене операционализоване делове у 4 целине (главе). Прве три целине садрже теоријски приступ и анализу предмета истраживања, а четврта целина примењени део уз приказ резултат истраживања.

2.1. Увод је написан у складу са одредбама методологије наука одбране на 34 странице текста, што представља око 15 одсто садржаја рада.

Суштина проблема истраживања, огледа се у откривању модела војнообавештајне јединице који би пружао адекватну подршку одлучивању у операцијама здружених снага. Наведени допринос, разматран је кроз утицај процеса одлучивања (у целини и по фазама) на креирање модела војнообавештајне јединице, који би пружао адекватну подршку, као носилац обавештајног обезбеђења, у операцијама здружених снага

У складу са наведеном суштином проблема, *основно питање* је: **Какав модел војнообавештајне јединице пружа адекватну подршку одлучивању у операцијама здружених снага?**

У предмету истраживања извршена је теоријска разрада, дефинисани основни појмови и операционализација.

Научни циљ истраживања утврђен је на нивоима: *научног описа*, *научног сврставања*, научне класификације, *научног предвиђања* и елемената научне прогнозе, јер је процес формирања војнообавештајне јединице неминовност у развоју обавештајне структуре Војске Србије, што директно за последицу има унапређење обавештајног обезбеђења и повећање ефикасности процеса одлучивања у будућим операцијама Војске Србије.

Практични циљ истраживања, огледа се кроз: 1) могућност примене резултата истраживања у пракси; 2) проширивање поузданих сазнања о моделовању војнообавештајне јединице за подршку одлучивању у операцијама здружених снага; 3) сагледавање места и улоге војнообавештајне јединице као елемента у оквиру оперативног борбеног распореда и њен допринос процесу доношења одлуке у операцијама здружених снага; 4) компаративном анализом војнообавештајних јединица ОС страних земаља и анализом утицаја процеса одлучивања на креирање модела обавештајне јединице, указано је на формирање реалног модела војнообавештајне јединице за подршку одлучивању у операцијама здружених снага; 5) могућност примене поступка избора војнообавештајне јединице за подршку одлучивању у операцијама здружених снага као помоћ при формирању војнообавештајне јединице за потребе Војске Србије и 6) примену резултата истраживања као основу за сложенија индивидуална и тимска (експертска) истраживања из области обавештајног обезбеђења Војске Србије и унапређење мирнодопске вежбовне и ратне праксе.

У складу са проблемом, предметом и дефинисаним циљевима, кандидат је операционално формулисао **општу хипотезу:**

Војнообавештајну јединицу могуће је моделовати креирањем модела по критеријуму процеса одлучивања, критеријуму зоне операције и избором адекватног модела на основу неопходних функција обавештајног обезбеђења и потребних способности војнообавештајне јединице за подршку одлучивању по фазама одлучивања. Фазе процеса одлучивања у операцијама здружених снага су: иницирање, оријентација, развој концепта операције, разрада плана операције, ревизија плана операције.

Фазе процеса одлучивања у операцијама здружених снага могу бити од одлучујућег, опредељујућег и коегзистентног утицаја на моделовање војнообавештајне јединице по деловима или у целини.

Посебне хипотезе:

Војнообавештајну јединицу могуће је моделовати обликовањем модела по критеријуму процеса одлучивања на основу неопходних функција обавештајног обезбеђења и потребних способности војнообавештајне јединице за подршку одлучивању по фазама одлучивања. Фазе процеса одлучивања у операцијама здружених снага су: иницирање, оријентација, развој концепта операције, разрада плана операције, ревизија плана операције.

Фазе процеса одлучивања у операцијама здружених снага могу бити од одлучујућег, опредељујућег и коегзистентног утицаја на моделовање војнообавештајне јединице по елементима и сегментима.

Војнообавештајну јединицу могуће је моделовати просторним развојем елемената модела по критеријуму зоне операције на основу неопходних функција обавештајног обезбеђења и потребних способности војнообавештајне јединице за подршку одлучивању.

Еспертским оцењивањем кључних способности војнообавештајне јединице и поређењем понуђених модела могуће је изабрати модел војнообавештајне јединице за адекватану подршку одлучивању у операцијама здружених снага.

У истраживању је примењен комплексан методолошки апарат у којем, поред познатих општих и посебних метода, преовладавају:

- метода анализе садржаја као тежишна метода,
- метода испитивања,
- метода посматрања,
- метода студије случаја,
- историјско-компаративна метода,
- метода моделовања и
- метода анализе и синтезе.

Кандидат је у истраживању извео сужени обухват. *Обухватом истраживања* је одабран потребан обим извора података и обухват експерата који су извршили експертско оцењивање критеријума војнообавештајне јединице и оцењивање предложених модела војнообавештајне у односу на критеријуме.

Просторно, истраживањем је изведен обухват целокупне територије Републике Србије и погранични делови суседних и других земаља до граница извиђања (зона обавештајне одговорности и зоне обавештајног интересовања), односно све оне просторе (копно, море и ваздух) са којих се могу испољити дејства копнених и ваздухопловних снага у зони операције здружених снага.

Кандидат је истраживао временско одређење предмета истраживања у свим условима који се могу испољити на нашем геопростору (време као доба дана, доба године и као метео утицај). Историјски, обухватио је период од 1979 године као прекретницу у развоју јединица за електронска дејства до данас и тенденције развоја до 2020. године, собзиром да истраживање има и елементе прогностичког значаја.

2.2. Први глава, под насловом **Процес одлучивања у операцијама здружених снага,** урађена је на 46 страница текста, што представља око 15 одсто садржаја рада.

У овом делу рада, по основи независне варијабле истраживања, кандидат је описао процес одлучивања у операцијама здружених снага кроз пет фаза са посебним освртом на рад обавештано-извиђачког органа и значај прикупљања обавештајних података за процес одлучивања у операцијама здружених снага.

2.3. Друга глава, под насловом **Функције обавештајног обезбеђења за подршку одлучивању у операцијама здружених снага,** урађена је на 51 страници текста, што представља око 18 одсто садржаја рада.

У овом делу рада кандидат је и двојио и обрадио следеће функције обавештајног обезбеђења: праћење индикатора, обавештајна припрема бојишта, стварање целокупне слике и разумевање ситуације, подршка процесу одређивања циљева – објеката дејства, процена ефеката борбених дејстава и подршка заштити снага. Тежишно је анализиран и описан процес одређивања циљева – избора објеката дејства и извршена упоредна анализа тог процеса са процесом одлучивања у операцијама здружених снага ради сагледавања места и улоге команданта и Групе за здружено оперативно планирање у процесу избора објеката дејства. На основу функција обавештајног обезбеђења кандидат је закључио који елементи за прикупљање обавештаних података су неопходни за реализацију појединих функција.

2.4. Трећа глава, под насловом **Способности војнообавештајне јединице као носиоца обавештајног обезбеђења у операцијама здружених снага,** урађена је на 25 страница текста, што представља око 8 одсто садржаја рада.

У овом делу рада применом научних метода кандидат је анализирао и упоређивао способности војнообавештајних јединица ОС страних земаља и дошао до кључних способности које би војнообавештајна јединица требала да поседује ради адекватне подршке одлучивању у операцијама здружених снага. Објашњена је: ефикасност војнообавештајне јединице, способност делотворне употребе снага, способност искоришћења информационог простора, способност прилагођавања променама, оптимално коришћење ресурса и минимизација трошкова, могућност обуке и мотивације кадра и једноставност структуре војнообавештајне јединице.

2.5. Четврта глава која представља тежишни део дисертације односи се на **Приказ резултата истраживања,** урађена је на 66 страница, што представља око 30 одсто садржаја рада.

У овом делу рада применом научних метода и резултата експертског мишљења и експертског оцењивања креиран је модел војнообавештајне јединице по критеријуму процеса одлучивања, по критеријуму зоне операције и по критеријуму сврсисходности модела. Такође, у овом делу рада, је извршено и оцењивање поузданости резултата истраживања.

2.7. Закључак докторске дисертације је написан на 8 страна текста. Урађен је у складу са методологијом наука одбране.

У закључку су сумирани, назначени и презентовани резултати и предлози до којих се дошло током истраживања. Закључак садржи ставове по целинама и коректан обухват обима докторске дисертације. Кандидат је успешно верификовао постављене хипотезе.

3. ОЦЕНА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Докторска дисертација под називом „*Моделовање војнообавештајне јединице за подршку одлучивању у операцијама здружених снага*“, кандидата потпуковника мр Мирослава Терзића представља савремен, оригиналан и значајан допринос научној мисли и војнообавештајној пракси. Савременост истраживања потврђује се кроз мултидисциплинован приступ решавању проблема у области, која према доступној литератури код нас до сада није била предмет комплексних истраживања, али комбинацијом примењених научних метода, коришћењем рачунарских подржаних програмских пакета, као и резултата експертског оцењивања сегмената војнообавештајне јединице и експертског одређивања утицаја фаза одлучивања у операцијама здружених снага на креирање модела војнообавештајне јединице по сегментима, у функцији моделовања војнообавештајне јединице.

Помоћу методе посматрања и анализе садржаја истраживане су функције (активности и ефекти) обавештајног обезбеђења у процесу одлучивања у операцијама здружених снага по фазама. Посматран је процес оперативног планирања полазника 57. класе генералштабног усавршавања током решавања оперативно-стратегијских задатака. Посматрањем су запажани командантови захтеви за информацијама, захтеви за информацијама групе за здружено оперативно планирање као и рад обавештајно-извиђачког органа у фазама иницирања, оријентације разраде концепта операције, разраде плана операције и ревизије плана операције. Анализом рада поменутих органа дошло се до кључних елемената за прикупљање обавештајних података који би реализовали функције обавештајног обезбеђења у операцијама здружених снага чиме је дат допринос у верификацији прве посебне хипотезе.

Анкетирањем (експертским мишљењем) 32 лица која су, током професионалне каријере, учествовала у процесу оперативног планирања и обавештајном раду дошло се до следећих података: који су елементи за прикупљање обавештајних података неопходни за адекватну обавештајну подршку одлучивању у операцијама здружених снага, које су најзначајније функције обавештајног обезбеђења по фазама процеса одлучивања, којефицијенту утицаја фаза одлучивања у операцијама здружених снага на креирање војнообавештајне јединице по дисциплинама и варијанти тима за планирање прикупљања обавештајних података и анализу прикупљених обавештајних података, чиме је дат допринос у верификацији прве посебне хипотезе.

Методом студије случаја, на основу расположивих података, анализирани су обавештајне структуре земаља у окружењу и појединих земаља у свету са тежиштем на организационим моделима војнообавештајних јединица. Овом методом добијени су подаци о заједничким карактеристикама и специфичностима структура војнообавештајних јединица страних земаља чиме је дат допринос у верификацији прве и друге посебне хипотезе.

На основу резултата добијених поменутих методама користећи индуктивно дедуктивну методу и методу моделовања креиран је оригиналан модел војнообавештајне јединице за подршку одлучивању у операцијама здружених снага на основу критеријума процеса одлучивања, чиме је потврђена прва посебна хипотеза.

Анализа садржаја оперативних задатака и литературе која описује елементе за прикупљање обавештајних података и студија случаја у синтези са посматрањем процеса оперативног

планирања операције здружених снага допринела је креирању модела војнообавештане јединице по деловима и у целини по критеријуму зоне операције у оквиру елемената оперативног борбеног распореда здружених снага, чиме је потврђена друга посебна хипотеза.

Модел војнообавештајне јединице добијен у докторској дисертацији, верификацијом прве посебне хипотезе, упоређиван је са два модела војнообавештајне јединице који су добијени анализом могућности Војске Србије. За поређење модела војнообавештајних јединица реализовано је експертско оцењивање према критеријумима кључних способности војнообавештајне јединице за подршку одлучивању у операцијама здружених снага. За избор адекватног модела војнообавештајне јединице за подршку одлучивању у операцијама здружених снага коришћена је методика аналитичких хиерархијских процеса (АХП). Избором модела војнообавештајне јединице који би пружао адекватну подршку одлучивању у операцијама здружених снага потврђена је трећа посебна хипотеза.

Верификацијом посебних хипотеза, индуктивно дедуктивним поступком верификована је општа хипотеза.

Моделом оцене поузданости потврђена је поузданост и применљивост резултата истраживања у докторској дисертацији

На основу реализованих истраживања у раду су:

- описани место, улога и рад обавештајно-извиђачког органа у операцијама здружених снага,
- објашњене функције обавештајног обезбеђења за подршку одлучивању,
- дефинисани елементи за прикупљање обавештаних подата и њихово место и улога у оквиру оперативног борбеног распореда по деловима и у целини,
- утврђене потребне способности војнообавештане јединице за подршку одлучивању у операцијама здружених снага,
- извршен поступак моделовања војнообавештане јединице подршку одлучивању у операцијама здружених снага,
- објашњен модел избора војнообавештајне јединице за адекватну подршку одлучивању у операцијама здружених снага,
- дефинисан модел оцене поузданости резултата истраживања.

Резултати добијени у дисертацији, у теоријском и практичном погледу, обезбеђују унапређење обавештајног обезбеђења у операцијама Војске Србије и примену поступка моделовања војнообавештајне јединице за подршку одлучивању у операцијама здружених снага.

Оригиналношћу дисертације доказује се јединственим приступом третирању материје која обухвата процес одлучивања у операцијама здружених снага, функције обавештајног обезбеђења за подршку одлучивању у операцијама здружених снага, кључне способности војнообавештајне јединице као носиоца обавештајног обезбеђења у операцијама здружених снага, затим анализом функција обавештаног обезбеђења и кључних способности војнообавештајне јединице креирање и избор адекватног модела за подршку одлучивању у операцијама здружених снага.

Значај истраживања огледа се кроз допринос будућем развоју решења за избор адекватне варијанте и формирање војнообавештане јединице, што ствара услове за потенцијално значајно унапређење оперативних и функционалних способности Војске Србије.

Према прегледу коришћене литературе закључује се да је кандидат располагао већим бројем радова референтне и актуелне литературе, са акцентом на радовима еминентних домаћих и страних аутора, као и радовима објављеним у часописима и на научно-стручним скуповима националног и међународног значаја из области наука одбране, обавештајне делатности, менаџмента и операционих истраживања. Наведена литература је послужила за преглед постојећег стања у предметној области дисертације и за историјско-компаративну анализу проблема истраживања, при чему су литературни извори цитирани у тексту дисертације.

Кандидат је током израде дисертације показао смисао и знање да препозна и реши проблеме наука одбране и других мултидисциплинарних наука, да користи различите савремене научне методе и рачунарске програме.

4. ОСТВАРЕНИ НАУЧНИ ДОПРИНОС

Докторска дисертација је мултидисциплинарна и обухвата области менаџмента, наука одбране и операционих истраживања, а њен посебан допринос налази се у испитивању функција обавештаног обезбеђења и потребних способности војнообавештане јединице за подршку одлучивању у операцијама здружених снага, као и у експертском оцењивању критеријума војнообавештане јединице, у коју сврху је на оригиналан начин оптимизован и примењен поступак моделовања војнообавештајне јединице за подршку одлучивању у операцијама здружених снага.

Научна и друштвена оправданост докторске дисертације се огледа кроз чињеницу да представља научноистраживачки рад у области оператике, обавештајног обезбеђења и менаџмента који је усклађен са потребама развоја тих области у наставно-образовном систему и систему обране Републике Србије.

Имајући у виду да је Војска Србије чланица одређених војних савеза, да учествује у три мисије, да треба да буде интероперабилна са другим оружаним снагама и да има компатибилну опрему, намеће се потреба формирања војнообавештане јединице. Анализом обавештајног обезбеђења војних операција и студијом случаја војнообавештајних структура страних земаља добијају се кључни елементи војнообавештане јединице. Функционалним и организационим повезивањем елемената војнообавештајне јединице у јединствену целину могуће је поуздано моеловати војнообавештану јединицу.

Обавештајно обезбеђење операција Војске србије, у досадашњој пракси, реализовано је употребом извиђачких капацитета (јединица) снага у операцији. Тиме се ограничава даље унапређење обавештаног обезбеђења операција. Оружане снаге земаља у окружењу, чланице одређених савеза, због интероперабилности са осталим чланицама савеза већ су формирале или су у фази формирања војнообавештајне јединице. Са становишта досадашњих истраживања процеса доношења војних одлука, обавештајног обезбеђења војних операција и војнообавештаних јединица, постоје бројни полуемпиријски начини обавештаног обезбеђења и модели војнообавештајних јединица који дају поуздане податке. Анализа тих података указала је на кључне функције обавештајног обезбеђења и потребне способности војнообавештајне јединице за подршку одлучивању у војним операцијама. Ради унапређења

обавештајног обезбеђења процеса одлучивања у операцијама здружених снага објашњен је поступак истраживања елемената за прикупљање обавештаних података и моделовања војнообавештајне јединице.

Друштвено-економска оправданост истраживања огледа се у решењу индиректног проблема формирања војнообавештајне јединице за потребе Војске Србије, што представља одређивање и обједињавање елемената за прикупљање обавештаних података у оквиру функционалне и организационе структуре војнообавештајне јединице. Тиме се доприноси интероперабилности Војске Србије у оквиру одређених војних савеза, унапређује обавештајно обезбеђење и повећава ефикасност војнообавештајне јединице, у оквиру економских могућности.

Научни допринос докторске дисертације испољава се: научним описом, дефинисањем, научном класификацијом, научним објашњењем и научним предвиђањем.

Научним описом је обухваћен процес одлучивања у операцијама здружених снага и описане су обавештајне потребе команданта здружених снага, групе за здружено оперативно планирање (ГЗОП), потчињених јединица и рад обавештајно-извиђачког органа у процесу одлучивања у операцијама здружених снага, функције обавештајног обезбеђења и потребне способности војнообавештајне јединице за подршку одлучивању у операцијама здружених снага. Такође, научним описом је приказан модел војнообавештајне јединице без унутрашњих веза и односа која би пружала подршку одлучивању у операцијама здружених снага.

У дисертацији су коришћене одређене радне дефиниције и дефинисана је војнообавештајна јединица, способности војнообавештајне јединице и елементи за прикупљање обавештајних података.

Научна класификација је примењена за издвајање карактеристика елемената за прикупљање обавештајних података ради њиховог класификовања и распоређивања код креирања функционалног модела и распореда у оквиру елемената оперативног борбеног распореда здружених снага.

Научно је објашњен утицај фаза одлучивања на моделовање војнообавештајне јединице по деловима и у целини, за подршку одлучивању у операцијама здружених снага. Такође је објашњена повезаност између елемената за прикупљање обавештајних података и потреба за обавештајним подацима од стране команданта, штаба и потчињених састава.

Научним предвиђањем су обухваћени постојећи модели војнообавештајних структура и јединица оружаних снага страних земаља, праћене су тенденције развоја војнообавештајних јединица и створена теоријска основа за моделовање војнообавештајне јединице. Теоријска основа за моделовање војнообавештајне јединице је веома значајна за будуће практично деловање у процесу одлучивања у операцијама здружених снага и на плану развоја војнообавештајних јединица и сличних јединица Војске Србије. Научним предвиђањем се указује на развој војнообавештајне јединице као носиоца обавештајног обезбеђења у војним операцијама. Индиректно се указује које кључне елементе војнообавештајне јединице треба развијати за потребе Војске Србије.

У теоријском и практичном погледу резултати реализованих истраживања доприносе побољшању постојеће организације обавештајног обезбеђења и унапређењу поступка моделовања војнообавештајних и сличних јединица и представљају солидну основу за даљу

надигрању и истраживања у овој области. Такође пружају могућност за проширење проучавања модела војнообавештајне јединице са аспекта димензије (величине), статусног, економског, инфраструктурног и других аспеката.

Све напред наведено представља оригиналан научно-истраживачки допринос у решавању проблема обавештајне подршке одлучивању у операцијама здружених снага.

Научни допринос докторске дисертације верификован је кроз радове објављене на домаћим конференцијама националног и међународног значаја и у домаћим научно-стручним часописима током вишегодишњег истраживања:

М30

[1] Мирослав Терзић, Саша Деветак, Иван Анђелковић, *Прилог унапређењу војнообавештајне делатности у Здуженим оперативним командама*, Међународна конференција Управљање квалитетом и поузданошћу ICDQM-2010, 29-30.06.2010. Београд,

[2] Терзић, М, Деветак, С, Анђелковић И., *Прилог унапређењу војнообавештајне делатности у здруженим оперативним командама*, 13. Међународна конференција Управљање квалитетом и поузданошћу, Београд, 2010. стр. 616. – 622.

[3] Терзић Мирослав, Стевановић Драган, *Неке форме електромагнетног сукоба*, 9. Међународно саветовање Ризик и Безбедносни инжењеринг, Копаоник, 01.-08.02.2014. стр. 274. – 280.

[4] Терзић Мирослав, Ђорђевић Војислав, Петровић Иван, *Способности војнообавештајне јединице за подршку одлучивању у операцијама здружених снага*, 12. Међународна научно-стручна конференција Доба знања, Сремски Карловци, 2014.

[5] Терзић Мирослав, Павловић Маја, Инђић Дејан, Стевановић Драган, *Прилог моделовању организационе структуре војнообавештајне јединице*, 17. Међународна конференција Управљање квалитетом и поузданошћу, Београд, 2014. стр. 766.-773.

[6] Терзић, Мирослав, Инђић Дејан, Стевановић Драган, *Информациона безбедност у воним операцијама тактичког нивоа*, Међународно саветовање Ризик и Безбедносни инжењеринг, Копаоник, 26.01.-30.01.2015.

[7] Терзић Мирослав, Дувњак Срђан, Кузмановић Бојан, *Прилог креирању организационог модела војнообавештане јединице за подршку одлучивању у операцијама здружених снага*, 18. Међународна конференција Управљање квалитетом и поузданошћу, Пријевор, 2015.

М 50

[1] Мирослав Терзић, *Један приступ у оцени ефективности система за звукометријско извиђање „Booterang“*, Војнотехнички гласник 3/2010. Министарство одбране РС, Београд, 2010.

[2] Дејан Р. Инђић, Зоран М. Крсмановић, Мирослав Р. Терзић, *Карактеристике друштвено-географских чинилаца у зони дринско-великоморавског стратегијског правца*, Војнотехнички гласник бр. 2, Београд, 2013. Стр. 272. – 290.

М 60

- [1] Мирослав Терзић, Саша Деветак, Иван Анђелковић, *Формирање војнообавештајне јединице за потребе Војске Србије – концепт пројекта*, XIV Интернационални симпозијум из пројектног менаџмента, Златибор 2010,
- [2] Мирослав Терзић, Младен Антонић, Велибор Јовановић, *Управљање потрошним радио-ометачем RJS-3140 са удаљеног места преко GSM мреже*, Конференција о рачунарским наукама и информационим технологијама – YU INFO 2011, Копаоник, 06-09.03.2011.
- [3] Мирослав Терзић, Иван Јалови, *Утицај савремених електронских дејстава на развој теорије тактике*, Научностручни скуп са међународним учешћем – Науке одбране, 07.-08. април 2011.
- [4] Саша Деветак, Мирослав Терзић, *Процена ефикасности електронског ометања радио-комуникационих система применом теорије масовног опслуживања*, 39. Симпозијум о операционим истраживањима SYM-OP-IS, Тара, 25.-28. октобар 2012.
- [5] Терзић Мирослав, Инђић Дејан, Савевски Драган, *Одређивање локације ВФ емитера са једном радиогониометријском станицом*, Конференција о рачунарским наукама и информационим технологијама - YU INFO 2013, Копаоник 03.-06.03.2013.
- [6] Тезић Мирослав, Шипка Бранко, Стојановић Саша, *Контраобавештајна заштита тимочке оперативно-географске целине – концепт пројекта*, 19. Интернационални симпозијум из пројектног менаџмента – YUPMA 2015, Златибор, 12. – 14.06.2015. стр. 226. – 230.

М 70

- [1] Мирослав Терзић, *Електронска дејства у противтерористичкој операцији* – магистарски рад, Војна академија, Београд, 2008.

5. ЗАКЉУЧАК

Докторска дисертација под називом „**Моделовање војнообавештајне јединице за подршку одлучивању у операцијама здружених снага**“, кандидата потпуковника мр Мирослава Терзића представља актуелан и оригиналан научни допринос у недовољно истраженој области обавештајне подршке одлучивању у војним операцијама, моделовању војнообавештајних јединица и утицаја процеса одлучивања на моделовање војнообавештајне јединице. На основу приказаних и верификованих резултата истраживања констатујемо да је кандидат успешно завршио докторску дисертацију у складу са проблемом, предметом и постављеним циљевима истраживања, те да је оспособљен за самосталан научно-истраживачки рад. Даља истраживања у овој области треба усмерити ка димензионисању војнообавештајне јединице и њеној интеграцији у оквиру обавештајно-безбедносног система Републике Србије.

Чланови комисије за оцену и одбрану докторске дисертације кандидата потпуковника мр Мирослава Терзића, под називом „**Моделовање војнообавештајне јединице за подршку одлучивању у операцијама здружених снага**“ једногласно закључују да је докторска дисертација писана према свим стандардима научно-истраживачког рада, као и да испуњава све услове превиђене Законом о високом образовању, стандардима и Статутом Војне академије, Универзитета одбране у Београду. Зато, Комисија за оцену и одбрану докторске дисертације предлаже Наставно-научном већу Војне академије да усвоји овај извештај, дисертацију стави на увид јавности, а да се након тога кандидат позове на јавну одбрану.